

За останні 24 години

21:47 Туск висловився про конфлікт навколо Героїв УПА - "Україна має вирішити проблему"

21:10 Кількість поранених внаслідок удару по заводу «Яготинське для дітей» на Київщині зросла

20:41 Зеленський відреагував на відмову Путіна від зустрічі - "грошей у РФ має стати менше, а тиску більше"

19:31 Макрон анонсував зустріч із Зеленським та ще двома європейськими лідерами в Лондоні

19:13 Вихідні в Україні будуть теплими – прогноз погоди на 6-7 червня

ЗАВАНТАЖИТИ ЩЕ

Головна / Події

Слідами скандалу з притулком, де 15 років розбещували дітей: «знав, що нам нема куди іти»

ВАЛЕРІЯ ЧЕПУРКО 13 травня 07:00

Днями у Вінниці був узятий під варту 66-річний засновник християнського реабілітаційного центру, якого підозрюють в систематичних сексуальних злочинах проти малолітніх дітей. Це тривало не місяць і навіть не рік, а цілих 15 років. Що відомо про цю шокуючу справу, чи можна назвати її нечуваним винятком і чому насильства щодо дітей можуть безкарно тривати довгий час - у матеріалі *Коротко про*.

У центрі діти жили, вчитися ходили до школи

Заклад, про який йдеться у матеріалах кримінальної справи, був заснований у 2000 році як Вінницький християнський інтернат для неповнолітніх сиріт. Мережу таких приватних установ в Україні почали розвивати наприкінці 1990-х років, щоб подолати дитячу безпритульність. У кампанію активно включилися представники церков протестантської течії. До однієї з таких належав і засновник християнського інтернату у Вінниці. За інформацією видання «20 хвилин», йдеться про Миколу Пахнюка, який у 1997 році заснував ФОП з обслуговування та ремонту транспортних засобів.

Дитячий притулок кілька разів видозмінював назву і за час існування мав кілька адрес. У звіті "Про стан та тенденції розвитку релігійної ситуації та державно-церковних відносин Вінницької області за 2021 рік» приватний сиротинець згадується як «Вінницький християнський реабілітаційний центр опіки та піклування «Нове життя», що належить до релігійної громади євангельських християн-баптистів (ЄХБ). Цей 2021 рік став останнім для притулку, який фактично вже не існував. Містом поширилися чутки, що засновника закладу підозрюють у розпусних діях щодо дітей, що порушена кримінальна справа. Але широкого розголосу вона тоді не набула.

- Я особисто не був знайомий з Пахнюком, але чув про нього різні відгуки. Зокрема, що не такий він і релігійний, як себе видає, що привозить дітей по неділях в церкву на молитву, а сам може кудись поїхати. Що гроші на утримання притулку отримує з Австралії. В ребцентрі діти тільки жили і харчувалися, навчального процесу не було. Вихованці ходили на уроки до сусідньої школи, де вільно спілкувалися з однолітками, педагогами. Тим дивніше було дізнатися, в чому звинувачують керівника центру, - розповів на умовах анонімності один із представників громади ЄХБ.

У соцмережах також пишуть, що центр не існував як якась закрита спільнота. Дітей з неблагополучних сімей туди направляла служба у справах дітей, вона ж періодично проводила перевірки умов життя вихованців. У 2014 році, центр навідала «дитяча» міліція, щоб поговорити про правила безпеки під час літнього відпочинку.

Втім, у коментарях до недавніх подій ми знайшли згадування про те, що витоки інформації про порушення прав дітей все-таки були, але не мали наслідків.

Першу справу закрили, але поновили через суд

У 2021 році центр знаходився у селі Цвіжин під Вінницею. Саме ця адреса була вказана у заяві матері, яка в березні поскаржилася до поліції на те, що «протягом літа-осені 2019 року засновник приватної установи «Вінницький християнський реабілітаційний центр опіки та піклування «Нове життя»... вчиняв розпусні дії щодо її малолітньої доньки», - йдеться в дозволі Вінницького міського суду на обшук.

Втім, вже у вересні 2021-го справу закрили. Поновили її в листопаді через суд, куди звернулася потерпіла. Однак мало минути майже п'ять років, перш ніж поліція та прокуратура повідомили про результати довготривалого слідства. Наразі відомо про 10 потерпілих дівчат, які зазнавали сексуального насильства у віці від 7 до 17 років. У поліції вважають, що постраждалих насправді набагато більше, бо злочини скоювалися протягом 2006 - 2020 років.

«З кожної групи, яка систематично збиралася на базі закладу і налічувала від 25 до 50 дітей, чоловік (засновник. - Ред.) обирав жертв серед дівчат. Далі використовував довіру до нього як до вихователя, навмисно залишався з дитиною наодинці та вчиняв насильницькі дії. Місцем злочинів ставав практично кожен куточок центру: кабінет, кімнати, котельня, туалет і навіть виїзний відпочинок на природі», - розповів деталі *генеральний прокурор Руслан Кравченко*.

Правоохоронці виклали в мережу і свідчення самих дівчат:

- "У нас торкався інтимних місць, рукою в нижню білизну ліз, спереду, ззаду..."
- "Міг мене за попу щипнути, думаю: може, я собі накручую? За груди лапнути..."
- "Бувало таке, що може схопити, і притуляє до своїх геніталій..."

Дівчата розповіли, що їхній опікун і кривдник вмів маніпулювати своїми жертвами, залякував їх, бо «знав, що нам нема куди іти», сказала одна із дівчат.

Перше повідомлення про насильство було ще в 2019 році. Але винними виявились... діти. Скріншот коментарів з допису нардепки Ірини Борзової про ситуацію з Вінницьким ребцентром..

Куди завгодно, аби не в інтернат

- Діти завжди бояться скаржитися. І на своїх батьків також. Вони бояться, що їх покарають, бояться, що втратять хороші стосунки. Зараз всі зцентрувалися, і це правильно, на проблемі недержавних закладів. Але ж ми маємо подібний скандал із державним Ізмаїльським будинком дитини, який теж почався ще до війни, а щодо директора, який розбещував малих дітей, і досі немає рішення суду. Те, що сталося у Вінниці, не поодинокий і, на превеликий жаль, не унікальний випадок, - каже *експерт з прав дитини Людмила Волинець*.

Сексуальні злочини проти дітей були, є і будуть, підкреслює Людмила Волинець. Це реальність, якої не треба жаяхатися, а яку треба розуміти, аналізувати і максимально мінімізувати. Зараз приватні центри, подібні до вінницького, отримали друге дихання, бо в 2017 році Україна взяла курс на закриття інтернатів і влаштування дітей у сімейні форми виховання.

- Ми і раніше влаштовували в сім'ї, коли це було можливо. Але є діти, у яких була потреба в інтернатному вихованні, і вона залишається. Зараз політика така, що куди завгодно, аби не в інтернат. Тому організатори сімейного виховання погано перевіряються, приватні заклади рекламуються як дуже хороші. Перевірки неефективні, бо проводяться за формою, а не за тим, щоб з'ясувати реальне становище дітей. Ми ще матимемо проблеми і з прийомними сім'ями, і з дитячими будинками сімейного типу.

Власне, ці проблеми вже є. Не далі як у квітні цього року на Прикарпатті затримали 48-річного батька-вихователя з Херсонської області, який гвалтував прийомних дівчат, починаючи з 2008 року. Це відбувалося з мовчазної згоди матері-виховательки і при сліпоті та глухоті контролюючих органів.

Поговорять - і вляжеться

Людмила Волинець відмічає, що в контексті кримінальної справи нічого не сказано про чиновників, які влаштовували дітей у християнський центр і які нібито приходили туди з перевірами, а отже, несли за добробут дітей пряму відповідальність. І що на інцидент немає реакції Державної служби у справах дітей або хоча б міркувань про те, які можна ставити запобіжники.

- Ще одна проблема полягає в тому, що у 2016 році у прокуратури забрали нагляд за дотриманням прав дітей, залишили її участь тільки в кримінальних процесах. Зараз прокуратура змінила ставлення, піднімає старі справи, і від того у суспільства шок. А що відбувається на поточний момент, ми не знаємо. Наша державна система побудована так, що її потрібно контролювати, - переконана Людмила Волинець.

Сьогодні закон дозволяє відкривати дитячі притулки приватним особам, релігійним та громадським організаціям, бо в цьому є потреба. Але за умови, що такі заклади функціонуватимуть строго у відповідності до державних стандартів.

- А ці стандарти порушуються, Мін'юст при реєстрації закриває на це очі, і виходить, що такі заклади ніким не керовані, діти не мають реального захисту. Хоча насправді вони не почувуються сьогодні захищеними навіть у рідних сім'ях.

Однак головне, що підкреслює наша співрозмовниця, це «ефект сенсації». Поговорять - і вляжеться. І все залишиться, як було.

Новини по темі: інтернат Діти притулок Згвалтування

Підпишіться на нас в соц. мережах

Статті по темі

30 травня події
Віскі з отрутою і війна за Netflix: за що у Китаї розстріляли менеджера „Задачі трьох тіл“

27 травня події
"Будемо ще раз реставрувати", - у Національному художньому музеї розповіли про наслідки обстрілів

25 травня події
5 найпоширеніших квартирних афер в Україні: як війна посилює шахрайство з нерухомістю і хто в зоні ризику

